

A Győri Ítéltábla a dr. Szabóné dr. Vass Mariann ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Konnáth Attila ügyvéd által képviselt **alperes** ellen házassági vagyontörség megosztása iránt indított perében a Tatabányai Törvényszék 2019. június 14. napján kelt 6.P.20.976/2014/165. számú kijavító végzéssel kijavított 2019. március 4. napján kelt 6.P.20.976/2014/154. szám alatt hozott ítélet ellen az alperes által 156. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán - megtartott tárgyalás alapján - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben, és az alábbiak szerint megváltoztatja.

Az alperes által a felperesnek 90 napon belül házassági vagyontörség megszüntetése címén fizetendő összeget 24.427.175 (huszonnégy millió-négy százhuszonhétézer-egyszázhetvenöt) forintról 19.975.175 (tizenkilenc millió-kilenc százhetvenötezer-egyszázhetvenöt) forintra leszállítja.

A **Város 1** belterület ... hrsz.-ú, a **Város 1**, ...szám alatti „kivett lakóház, udvar, gazdasági épület” megnevezésű ingatlanon fennálló közös tulajdont akként szünteti meg, hogy a felperes $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadát, míg a **Város 2** külterület ...hrsz. „kivett kopárság” művelési ágú ingatlanban a felperes $\frac{1}{20}$ tulajdoni hányadát mindösszesen 19.975.175 (tizenkilenc millió-kilenc százhetvenötezer-egyszázhetvenöt) forint megfizetésének igazolása ellenében adja az alperes tulajdonába.

A **Város 1i** Járási Hivatal Földhivatali Osztályának a megkeresését akként módosítja, hogy a **Város 1** belterület ... hrsz.-ú, a **Város 1**, ...szám alatti ingatlan tekintetében a felperes $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadát törölje, és az alperes tulajdonjogát házastársi közös vagyon megosztása jogcímén, illetve az **Város 3i** Járási Hivatal Földhivatali Osztálya a **Város 2** külterület ...hrsz.-ú „kivett kopárság” művelési ágú ingatlan tekintetében ugyanezen jogcímen a felperes $\frac{1}{20}$ tulajdoni hányadára az alperes tulajdonjogát akkor jegyezze be, ha az alperes a 19.975.175 (tizenkilenc millió-kilenc százhetvenötezer-egyszázhetvenöt) forint megfizetését a földhivatalnál igazolta.

Az ítéltábla a **Város 1** belterület ...hrsz.-ú **Város 1**, ...szám alatti „kivett lakóház, udvar, gazdasági épület” megnevezésű ingatlan árverési értékesítésére vonatkozó elsőfokú ítéleti rendelkezést akként változtatja meg, hogy az ingatlan árverési értékesítését követően az árverési vételár - az árverési költségek levonása után - a peres felek között egyenlő arányban kerüljön felosztásra, majd a felperesnek járó részből kell levonni 2.330.825 (kettő millió-három százharmincezer-nyolcszázhuszonöt) forintot házassági vagyontörség megosztása címén, azzal, hogy ez az összeg az alperesnek kerüljön kifizetésre a saját részével együtt.

Ezt meghaladóan az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Köteles a felperes felhívásra az államnak 356.100 (három százötvenhatezer-egyszáz) forint, az alperes ugyanilyen módon 569.600 (ötszázhatvankilencezer-hatszáz) forint fellebbezési eljárási illetéket megfizetni.

Köteles az alperes 15 nap alatt megfizetni a felperesnek 84.700 (nyolcvannégyezer-hétszáz) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében - a fellebbezéssel támadott releváns rendelkezései szerint - a peres felek házastársi közös vagyonát a **Város 1**, belterület ... helyrajzi számú, a **Város 1**, ... szám alatti „lakóház, udvar, gazdasági épület” megjelölésű ingatlan tekintetében a fennálló közös tulajdont megszüntette akként, hogy a felperes 1/2 tulajdoni hányadát, 22.056.000 forint, míg a **Város 2** külterület ... helyrajzi számú „kivett kopárság” művelési ágú ingatlan tekintetében a felperes 1/20 tulajdoni hányadát 250.000 forint ellenében adta az alperes tulajdonába. Megkeresni rendelte a **Város 1**i Járási Hivatal és az **Város 3**i Járási Hivatal Földhivatali Osztályait az alperes tulajdonjogának a bejegyzése érdekében azzal, hogy az alperes tulajdonjogát a fentebb megjelölt megváltási ár kifizetésének igazolását követően jegyezze be.

Egyben kötelezte az alperest, hogy házastársi vagyontársaság megszüntetése címén 90 napon belül fizessen meg a felperesnek 24.427.175 forintot.

Elrendelte a két ingatlan árverési értékesítését azzal, ha az alperes a **Város 1** belterület ..., illetve a **Város 2** külterület ... helyrajzi számú ingatlan megváltási ár fizetési kötelezettségének 90 napon belül nem tesz eleget, úgy a **Város 1** belterület ... helyrajzi számú ingatlan legalacsonyabb árverési vételára 44.112.000 forint, míg a **Város 2** külterület ... helyrajzi számú ingatlané 500.000 forint. Rendelkezett arról, hogy az árverési költségek levonását követően az árverési vételár a felek között egyenlő arányban kerüljön felosztásra, majd az alperesnek járó részből kell levonni házassági vagyontársaság megszüntetése címén további 2.121.175 forintot.

Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Egyben kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperes részére 480.000 forint perköltséget, míg a felperes az államnak 600.000 forint, az alperes 900.000 forint feljegyzett eljárási illetéket.

Ítéletének a fellebbezés szempontjából releváns jogi indokolása szerint a perbeli jogvita elbírálására az 1952. évi IV. törvény (Csjt.) rendelkezései az irányadók.

1. Alperesi különvagyon elszámolása:

A perben nem volt vitás, hogy az alperes a házasság megkötése előtt egy Volga típusú személygépkocsival és egy IFA teherautóval rendelkezett. Így ez a két ingóság a Csjt. 28. § (1) bekezdés b) pontja alapján az alperes különvagyont képezték. A felperes elismerte azon tényt, hogy a két különvagyoni ingóságot a házassági életközösség fennállása alatt értékesítették. A felperes azonban vitatta, hogy a gépjárművek ellenértékét a felek közös tulajdonában lévő lakóingatlan, illetve az üzlethelyiség megvásárlására használták fel. Ezért a különvagyoni beruházás tényének a bizonyítása az alperest terhelte.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperes édesapjának Tanú 1nek az ellentmondásos tanúvallomása nem volt alkalmas az alperesi különvagyon igazolására figyelemmel arra is, hogy a tanúnak a felek jövedelmi-vagyoni viszonyairól ismerete nem volt.

Az alperes által csatolt írásbeli nyilatkozat sem volt alkalmas az állított különvagyon bizonyítására. A nyilatkozatot tevő kizárólag arról számolt be, hogy a felperes a lakóingatlan építkezésével összefüggő költségek körében úgy nyilatkozott neki, hogy azokat az alperes fizette.

Az elsőfokú bíróság megítélése szerint a házassági életközösség fennállása alatt nem releváns tény, hogy ténylegesen ki által került sor a költségek tényleges kifizetésére.

Ezért az alperes által állított különvagyon elszámolását mellőzte.

5. Cég 1 Kft.

A felek közös tulajdonában lévő **Cég 1 Kft.** üzletrészeinek forgalmi értékét a bíróság a beszerzett igazságügyi könyvszakértői véleményben foglaltak alapján állapította meg. A szakértő a szakvélemény elkészítéséhez beszerezte és felhasználta a társaság mérleg és főkönyvi adatait, melyet alapul vett a szakértő a szakvéleményében rögzített megállapításokhoz. A szakvélemény alapját képező tényadatokat (csökkenő árbevétel, a társaság jegyzett tőkéje nem áll rendelkezésre, a kötelezettségek között a tagi kölcsön összege jelentős mértékű, az értékcsökkenés elszámolásának elmaradása) az alperes nem vitatta, azonban kifogásolta, hogy a szakvélemény olyan metodikával került elkészítésre, ami a cég piaci értékének meghatározására nem alkalmazható.

A további szakértői bizonyítás lefolytatásához az alperes újabb tényállítást egyéb bizonyítási indítványt nem terjesztett elő. Ezért az elsőfokú bíróság aggálytalannak tartotta a rendelkezésre álló cégadatok mellett a szakértő azon megállapítását, hogy **Cég 1 Kft.** további tőkebefektetés nélkül nem lehet piacképes, az értéke 0 Ft.

7. Motorcsónak

A vagyonmérleg ezen tételszáma alatt szereplő motorcsónak értékét a peres felek egyezően 5.000.000 forintban határozták meg. A bíróság tényként állapította meg az alperes személyes nyilatkozata alapján, hogy a hajót ő ajándékozta közös gyermekük, ... részére. A Csjt. 30. § (1) bekezdése alapján a felek az életközösség megszűnését követően a vagyontársaság megszűntetéséig a rendelkezési jogukat csak közösen gyakorolhatják. Így az alperesnek kellett azt igazolnia, hogy az ajándékozásra a felperes hozzájárulásával került sor. Ezen bizonyítási kötelezettségének azonban az alperes nem tett eleget, ezért a motorcsónak fele részének az értékét, 2.500.000 forintot az alperes köteles megfizetni a felperesnek.

10. Adóhiány, adóbírság és késedelmi pótlék

Az alperes terhére megállapított adófizetési kötelezettséget olyan határozat rögzíti, amely a házassági életközösség megszakadását követően keletkezett. Ezt az adót az alperesnek az eredeti esedékességkor, 2007-2008. években, az általa folytatott egyéni vállalkozói tevékenység során kellett volna megfizetnie. Ezen időszakban a házassági életközösség fennállt a felek között. Ezért az adó befizetésének elmaradása az alperes jövedelmét növelte, a vagyontársaság fennállására tekintettel azt gazdagította. Ebből következően a határozatban rögzített adóhiány, ami az alperes jogosulatlan adólevonásának következtében állt elő, a felek egyenlő arányú közös tartozásának minősül. Nem tekinthető azonban közös tartozásnak az adóhatósági határozatban rögzített adóbírság, illetve késedelmi pótlék, mivel ezen tartozások alapja kizárólag az alperes jogellenes magatartása, az hogy az alperes jogosulatlan adó levonása következtében az adó az esedékességkor megfizetésre nem került. Az alperes jogellenes magatartásával okozott kiadás (az adóbírság és a késedelmi pótlék) az alperes különadósságának minősül.

Az alperes a határozatban foglalt teljes fizetési kötelezettségének eleget tett, ezért a felperes köteles megfizetni az alperesnek a közös adósságnak minősülő 10.044.000 forint 1/2 részét, 5.022.000 forintot.

Az elsőfokú bíróság a felperes fizetési kötelezettségét az alábbiak szerint állapította meg (ítélet indokolás 22. oldal).

2. Üzlethelyiség értékesítéséből eredő összeg 1/2-e	1.375.000 forint
6. Peugeot gépkocsi	1.200.000 forint
10. Adókülönbözet, adóhiány	<u>5.022.000 forint</u>
Összesen:	7.575.000 forint

Az alperes fizetési kötelezettsége:

1. Város 1 , szám alatti ingatlan 1/2 része	22.056.000 forint
3. Város 2 , külterületi ingatlan 1/20 rész	250.000 forint
4. Város 4 , Ipartelep vételárának 1/2-e	9.500.000 forint
7. Motorcsónak 1/2-e	2.500.000 forint
8. Az ... gépkocsi eladása	50.000 forint
9. Közös tartozás 1/2-e	<u>125.000 forint</u>
Összesen:	34.481.000 forint

Az alperes fizetési kötelezettség:	34.381.000 forint
	<u>- 7.575.000 forint</u>
	26.884.000 forint

Az alperesi beszámítási kifogás megalapozott.	<u>-2.456.825 forint</u>
Összesen:	24.427.175 forint

A fenti elszámolás alapján az alperes fizetési kötelezettségét mindösszesen 24.427.175 forintban állapította meg házassági vagyonközösség megszüntetése címén.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes fellebbezést nyújtott be, melyben kérte annak részbeni megváltoztatását és a **Város 1**, szám alatti ingatlan tekintetében különvagyonként 3.970.080 forint elszámolását. A **Cég 1 Kft.** üzletrészenek megváltási áráként 650.000 forint, míg adóbírság és késedelmi pótlék címén összesen 4.452.000 forint megfizetésére kötelezze az ítéletábra a felperest. Ugyanakkor mellőzte a motorcsónak fele részének, a 2.500.000 forintnak a felperes javára történő elszámolását.

Különvagyoni igény

Fellebbezésének indokolásául előadta, hogy az elsőfokú bíróság tévesen mellőzte az IFA és a Volga gépkocsik tekintetében a felperes által is elismert különvagyonának az elszámolását. Álláspontja szerint édesapjának, **Tanú 1** nek a tanúvallomása nem volt ellentmondásos, hiszen egyértelműen elmondta, hogy a Volgából vették a házat (...i utcai ingatlan). Azt elismerte, hogy édesapja a „kutyabolt” tekintetében valóban bizonytalan vallomást tett, de a lakóingatlan vonatkozásában végig következetesen állította, hogy az a Volga eladásából került megvásárlásra.

Cég 1 Kft.

A **Cég 1 Kft.** törzstőkéje 3.000.000 forint volt, így megítélése szerint ennek fele része illeti meg őt. A felperes a 43. számú beadványában a Kft. eszközeinek forgalmi értékét 2010. január 31. napjával 1.300.000 forintban határozta meg, tehát az életközösség megszűnésének időpontjára a felperes ezt az értéket jelölte meg. Ezen álláspontját később sem módosította, így ennek fele része 650.000 forint őt illeti.

Az adóbírság és késedelmi pótlék

Álláspontja szerint az adóhiány és a hatóság által megállapított fizetési kötelezettségek a felek közös tartozása. Ezek a tartozások a felek házassági életközösségének ideje alatt be nem fizetett adó jogszabályi következményei. Így a felperes köteles a késedelmi pótlék és az adóbírság fele összegének a megtérítésére is.

A felperes magatartása azt támasztja alá, hogy a közös tartozásnak tekintette az adóbírságot és a késedelmi pótlékot, mert ő is eljár annak érdekében, hogy az úgynevezett „ipartelep” értékesítésétől az adóhórság által követelt összegek kifizetésre kerüljenek. Ezt támasztja alá **Tanú 2** nak a 17. számú tárgyalási jegyzőkönyvben tett nyilatkozata is.

A motorcsónak:

A motorcsónakot azért ajándékozta a lányunknak, hogy szükség esetén annak értékesítésétől tudja fedezni a főiskolai tanulmányait.

Álláspontja szerint, a felperes utólagosan hozzájárult a motorcsónak lányuknak történő ajándékozásához, így igényt nem érvényesíthet.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte annak helyes indokai alapján. Igényt tartott a felmerült másodfokú perköltségének a megfizetésére.

Az alperesi különvagyon tekintetében kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság az alperes édesapjának a tanúvallomását mérlegelve helyesen állapította meg az abban rejlő bizonytalanságokat. A tanú arra sem tudott nyilatkozni, hogy a gépjárművek milyen összegért kerültek eladásra. Kiemelte, hogy a tanútól elfogulatlan vallomástétel a közeli rokoni kapcsolatra figyelemmel nem várható.

A **Cég 1 Kft.** vonatkozásában az alperes a szakértő által megállapított tényadatokat nem vitatta, csak a tényekből levont következtetések „metodikáját” sérelmezte, mivel álláspontja szerint az alkalmazott szakértői módszer nem volt alkalmas a cég piaci értékének meghatározására.

Ugyanakkor az alperes a **Cég 1 Kft.** eszközeinek értékelésére, a cég értékére sem tényadatot, sem egyéb bizonyítási indítványt bírói felhívás ellenére nem tett, ezért az elsőfokú bíróság a szakértői véleményt alappal fogadta el ítékezése alapjául.

Az adóbírság és késedelmi pótlék tekintetében fenntartotta az elsőfokú eljárásban kifejtett azon jogi álláspontját, hogy a bírság és a pótlék az alperes különadóssága.

Egységes a bírói gyakorlat abban, hogy a jogellenes magatartással, szabálysértéssel, bűncselekménnyel okozott kiadás, kiszabott pénzbüntetés, bírság nem közös adósság.

Az elsőfokú bíróság részletesen megindokolta, hogy alperes miért köteles megtéríteni a közös vagyoni motorcsónak értékének a felét. Az ítélet indokolása is tartalmazza, hogy a motorcsónak ellenérték nélküli elidegenítéséhez nem járult hozzá, mivel az érdekeinek nem felelt meg. Kiemelte, az alperes a motorcsónak ajándékozása tekintetében eltérő nyilatkozatokat tett.

Az alperes fellebbezése részben alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállás megállapításához szükséges és felajánlott bizonyítást lefolytatta, a tényállást helyesen állapította meg. Ez alapján - az adópótlék és az adóbírság összegét kivéve - helytállóan döntött a házastársi közös vagyon megosztásáról.

Az alperes különvagyona

Az elsőfokú bíróság ítéletében helyesen hivatkozott arra, hogy a házastársi közös vagyon vonatkozásában töretlenül érvényesül a Csjt. 27. § (1) bekezdésén alapuló közös vagyon vélelme. Ezen törvényi vélelemmel szemben a Csjt. 28. § (1) bekezdés a)-d) pontjain alapuló különvagyon bizonyítása azt a felet terheli, aki erre hivatkozik. Ez alapján az elsőfokú bíróság helyesen tájékoztatta az rPp. 3. § (3) bekezdésében foglaltakról a felperest és az alperest akként, hogy az általuk hivatkozott különvagyonot ők kötelesek bizonyítani. Egyben figyelmeztette a feleket a Pp. 141. § (6) bekezdésében foglaltakra is (11. számú jegyzőkönyv 2. oldal utolsó előtti bekezdés, 3. oldal 4. bekezdés).

A fentiek értelmében az alperesnek kétséget kizáró módon igazolnia kellett, hogy a Volga gépjármű eladási ára a **Város 1**, szám alatti ingatlan megvételénél került felhasználásra. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy ezen bizonyítási kötelezettségének az alperes a perben nem tudott eleget tenni.

Az elsőfokú bíróság a 22. számú jegyzőkönyvben tanúként meghallgatta az alperes édesapját, **Tanú 1** t. A tanú úgy nyilatkozott, hogy az IFA eladásából vették a „kutyaboltot”, míg a Volga gépkocsi vételárát a lakásvásárlásnál használták fel. Arra azonban nem tudott nyilatkozni, hogy a gépjárművek eladási ára mennyi volt. Ugyanakkor azt is elmondta, hogy neki nem volt tudomása, hogy mi történik a feleknél, azt, hogy mit, miből vettek, nem tudja. Vagyoni-jövedelmi viszonyaikra szintén nem tudott nyilatkozni (22. számú jegyzőkönyv 4. oldal 5. bekezdés).

Azt is elismerte, hogy később vették a házat, mint ahogy az autót eladták. Akként is nyilatkozott, hogy az alperes azt mondta neki, azért kell eladni a Volgát, mert lakást akarnak venni.

A fenti ellentmondásos tanúvallomás nem elegendő bizonyíték arra, hogy a korábban eladott gépkocsi vételárát az alperes a **Város 1**, szám alatti ingatlan megvételénél használta fel. Ugyanakkor a tanú, az alperes édesapja, így nyilvánvaló, hogy tőle elfogulatlan vallomástétel nem várható el.

Ezért az ítéletábra megítélése szerint az elsőfokú bíróság megalapozottan utasította el az alperes különvagyon elszámolására vonatkozó igényét.

Cég 1 Kft. (vagyonmérleg 5. tétel)

Az elsőfokú bíróság a peres felek közös tulajdonában lévő **Cég 1 Kft.** üzletrészének forgalmi értékét a 105. szám alatt benyújtott igazságügyi könyvszakértői szakvéleményben foglaltak alapján 0 forintban állapította meg. Ezt az értékmeghatározást az alperes a 111. számú észrevételében vitatta, arra hivatkozással, hogy a szakértő egy mérlegelemzést készített, goodwill és cash-flow számítást nem készített. Hangsúlyozta, hogy a társaságok eszközei a piacon sokszor még jelentős értéken forgalomképesek, miközben a könyv szerinti értékük a számviteli elszámolási szabályok miatt 0.

Ezt követően az elsőfokú bíróság a 116. számú végzésében felhívta a szakértőt, hogy 15 napon belül a feltett kérdések tekintetében nyilatkozzon.

A szakértő a 125. számú iratában rögzítette, hogy a **Cég 1 Kft.** reális piaci értékének meghatározása más módszerekkel sem adna eltérő eredményt, mivel jövedelemtermelő képessége nincs (negatív eredmény). Álláspontja szerint - mint ahogy azt az eredeti szakértői vélemény is rögzíti - ilyen körülmények között (a jogszabályoknak nem megfelelő működés) a cég nem lehet piacképes, csak abban az esetben, ha a tulajdonosok a céget feltőkésítik, tehát ha saját tőkével rendelkeznek.

A társaság tulajdonát képező eszközök tekintetében pedig javasolta azok meghirdetését, hogy a piaci érték meghatározható legyen, ha van fizetőképes kereslet.

Ezen szakértői nyilatkozatot az elsőfokú bíróság megküldte a felek részére, hogy 15 napon belül írásbeli nyilatkozataikat terjesszék elő.

Az alperes a 128. számú előkészítő iratában rögzítette, hogy „A szakértő nyilatkozatában foglalt megállapításokat nem vitatom.”. Ezért helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a további szakértői bizonyítás lefolytatásához szükséges tényállítást, bizonyítási indítványt az alperes nem terjesztett elő.

A szakvéleményben foglaltakkal szemben az rPp. 164. § (1) bekezdése értelmében a bizonyítás az alperest terhelte, tehát neki kellett volna igazolnia, hogy a **Cég 1 Kft.** üzletrésze az általa meghatározott piaci értéket képviseli. Ezen bizonyítási kötelezettségének azonban nem tett eleget, ezért helyes az elsőfokú bíróság szakvéleményen alapuló értékmeghatározása.

Adóbírság, késedelmi pótlék (vagyonmérleg 10. tétel)

Az elsőfokú bíróság a vagyonmérleg 10. tétele száma alatt szereplő 10.044.000 forint összegű adókülönbözetet, adóhiányt a peres felek közös adósságának tekintette és az alperes javára 5.022.000 forintot elszámolt. Az 5.022.000 forint adóbírság és a 3.882.000 forint késedelmi pótlék tekintetében azonban úgy foglalt állást, hogy ezek az alperes különadósságának minősülnek.

A fellebbezésben felhozott érvekre figyelemmel az ítélet táblának abban a kérdéskörben kellett tehát állást foglalnia, hogy az összesen 8.904.000 forint adóbírság és késedelmi pótlék az alperes különadósságának, vagy pedig a peres felek közös tartozásának minősül.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint ez az összeg az alperes által folytatott egyéni vállalkozói tevékenység során keletkezett a házassági életközösség ideje alatt 2007-2008. évben. Az adóhiány, illetve az adóbírság és a késedelmi pótlék kivetésére az adóhatóság részéről azonban az életközösség megszakadását követően került sor.

Ezen adósságok nem vitásan a peres felek házassági életközösségének ideje alatt az alperes által folytatott vállalkozói tevékenységgel kapcsolatban keletkeztek, ezek közös jellege mellett a Csjt. 27. § (1) bekezdésében megfogalmazott vélelem szól. Az életközösség alatt felgyűlt tartozások a Csjt. 28. § (1) bekezdésének taxative felsorolásából levezethető alperesi különadósság körébe nem vonhatók, mert azok az alperes családfenntartó kereső tevékenységével függtek össze. A célszerűtlen, felelőtlen gazdálkodás hátrányos következményei alól a Csjt. 30. §-ának (1) bekezdése szerint a felperes nem mentesülhet, hiszen a pénzkezelés általa is elfogadott módja mellett tudhatott, vagy kellő gondossággal tudnia kellett volna a család valós anyagi helyzetéről. A házastárs magatartását, esetleges közömbösségét a fennálló életközösség elemei között úgy kell értékelni, hogy a házastársa vagyoni jogi rendelkezéseivel egyetértett.

Ezért téves az az elsőfokú bírósági álláspont, hogy ez a két tétel az alperes különadósságának minősül, hiszen a Csjt. 27. § (1) bekezdésének megfelelő alkalmazásával a közös adósság éppúgy a házastársi vagyontársaság részét képezi, mint az életközösség alatt megszerzett ingó- és ingatlanvagyon (BH1998.233., BH1961/7/2937.).

Ezért az ítélet tábla az összesen 8.904.000 forint adóbírság és késedelmi pótlék fele részét, 4.452.000 forintot az alperes javára elszámolt figyelemmel arra, hogy a becsatolt igazolás szerint a teljes tartozását az adóhatóság részére megfizette.

Motorcsónak (vagyonmérleg 7. tétel)

Az ítéletábra a motorcsónak tekintetében teljeskörűen osztotta az elsőfokú bíróságnak az ítélet indokolás 16. oldal 1. bekezdésében részletesen kifejtett jogi álláspontját és az indokolásban foglaltakat, azokat megismételni nem kívánja.

Az ítéletábra az alperes fellebbezési érvelésére kiemeli, hogy az alperesnek a 6. sorszámu jegyzőkönyvben történt személyes meghallatása során az alábbiak szerint nyilatkozott:

„A motorcsónak vonatkozásában annyit tudok elmondani, hogy az végrehajtás alá kerülhetett volna, és hogy erre ne kerüljön sor, oda ajándékoztam a lányomnak.”

Másutt arra hivatkozott, hogy az ajándékozással a közös gyermekük továbbtanulását kívánta segíteni.

Az ellentmondásos alperesi előadásokra is tekintettel az elsőfokú bíróság a Csjt. 30. § (1) bekezdése alapján helyesen állapította meg, hogy az ajándékozásra a felperes hozzájárulása nélkül került sor, és az ingyenes elidegenítés a felperes szándékának nem felelt meg. Semmilyen adat nem merült fel arra vonatkozóan, hogy a felperes az ajándékozást a későbbiek során jóváhagyta volna. Ennek bizonyítása az alperest terhelte, ezen kötelezettségének azonban nem tett eleget.

A fentiek alapján a felek közötti elszámolás a következő:

Felperes fizetési kötelezettsége:

Vagyonmérleg 2. tétel,		
üzlethelyiség értékesítésből eredő összeg 1/2 része	1.375.000 forint	
Vagyonmérleg 6. tétel,		
Peugeot gépkocsi	1.200.000 forint	
Vagyonmérleg 10. tétel,		
adókülönbözet, adóhiány 1/2-e	5.022.000 forint	
adóbírság és késedelmi pótlék 1/2-e	+	<u>4.452.000 forint</u>
Összesen:		12.049.000 forint

Alperes fizetési kötelezettsége:

Vagyonmérleg 1. tétel,		
Város 1 , szám alatti ingatlan 1/2 része	22.056.000 forint	
Vagyonmérleg 3. tétel,		
Város 2 , külterület ... helyrajzi szám 1/20 része	250.000 forint	
Vagyonmérleg 4. tétel,		
a Város 4 ... helyrajzi számú ipartelep vételárának 1/2-e	9.500.000 forint	
Vagyonmérleg 7. tétel,		
Motorcsónak	2.500.000 forint	
Vagyonmérleg 8. tétel,		
... forgalmi rendszámú gépkocsi vételárának fele része	50.000 forint	
Vagyonmérleg 9. tétel,		
Név 2 felé fennálló tartozás 1/2 része	+	<u>125.000 forint</u>
Összesen:		34.481.000 forint

Alperes fizetési kötelezettség:	34.481.000 forint
Felperes fentebb részletezett fizetési kötelezettsége:	- 12.049.000 forint
	<u>22.482.000 forint</u>

Az elsőfokú bíróság és az ítéletábra is az alperes beszámítási kifogását 2.766.820 forint összegben megalapozottnak ítélte, míg a felperest illető garázs többlethasználati díj összege 310.000 forint. Ezen összeget levonásba kell helyezni a 2.766.820 forintból, így az alperes beszámítási kifogása 2.456.825 forint tekintetében megalapozott.

A perbeli két ingatlan tekintetében a házastársi közös vagyon, illetve a közös tulajdon megszűntetésére figyelemmel az alperes fizetési kötelezettsége a következő:

	22.432.000 forint
	- 2.456.825 forint
Összesen:	19.875.175 forint

Az esetben, ha a **Város 1**, belterület ... helyrajzi számú, a **Város 1**, ... szám alatti ingatlan, illetve a **Város 2**, külterület ... helyrajzi számú „kivett kopárság” művelési ágú ingatlan árverési értékesítésére kerül sor, akkor a peres felek közötti elszámolás a következő:

A felperes fizetési kötelezettsége a fentiekben már részletesen levezett elszámolás szerint:
12.049.000 forint

Az alperes fizetési kötelezettsége a korábban részletezettek szerint:
12.175.000 forint (Vagyonmérleg 4., 7., 8., 9. tétel)

A kettő különbözete: 126.000 forint, amelyet az alperes a felperes részére köteles megfizetni. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság által részletesen levezetett alperesi beszámítási kifogás 2.456.825 forint tekintetében megalapozott, ezt a peres felek sem vitatták. Ezen összegből levonásba kell helyezni az alperes 126.000 forint összegű fizetési kötelezettségét, így az alperest 2.330.825 forint illeti még meg.

Ezért a **Város 1**, belterület ... helyrajzi számú, a **Város 1**, ... szám alatti ingatlan árverési értékesítése esetén az árverési értékesítést követően az árverési vételárat - az árverési költségek levonása után - a peres felek között egyenlő arányban kell felosztani, majd a felperesnek járó részből kell levonni 2.330.825 forintot házassági vagyonközösség megosztása címén, azzal, hogy ez az összeg az alperesnek kerüljön a saját részével együtt kifizetésre.

Mindezen indokok alapján az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét az rPp. 253. § (2) bekezdése szerint részben megváltoztatta.

A fellebbezési eljárásban a fellebbezési érték kerekítve 11.572.000 forint, ez alapján 925.700 forint fellebbezési eljárási illeték merült fel. A peres felek illetékfeljegyzési jogban részesültek, ezért az ítéletábra a Pp. 81. § (1) bekezdése értelmében a 62 %-os mértékű pervesztessége arányában kötelezte az alperest a feljegyzett 569.600 forint fellebbezési eljárási illeték állam részére történő megfizetésére, míg a felperes a 38 %-os pervesztességére tekintettel köteles a 356.100 forint fellebbezési eljárási illetéket megfizetni az Itv. 59. § (1) bekezdése szerint.

Az ítéletábra a másodfokú perköltségről a már hivatkozott rPp. 81. § (1) bekezdése értelmében határozott. Megállapította, hogy a felperest a 62 %-os mértékű pernyertességére tekintettel bruttó

226.000 forint, míg az alperest bruttó 141.300 forint másodfokú perköltség illeti meg. A két perköltséget összeszámítva az alperes a felperes részére bruttó 87.700 forint összegű másodfokú perköltséget köteles megfizetni.

Az ítéletábra a **Város 1i** és a **Város 3i** Földhivatal megkeresését az alperes megváltozott fizetési kötelezettségére figyelemmel módosította.

Győr, 2019. október 31.

Dr.Havasiné dr. Orbán Mária sk.
a tanács elnöke

.Vass Mária sk.
előadó bíró

Dr.Molnár Andrea sk.
bíró